

det er en fredet Fugl. Den lever som Almissem her. Saa snart det er koldt i Vejret, — der behøver ikke at være Is paa Vandet, men endnu aabent Vand overalt —, saa kommer Maagerne fra Saltholmen og overalt, hvor de lever, ind til Sortedamssøen for at faa deres Ration, ja, Folk faar dem næsten ind af Vinduerne hos sig, hvor de kommer og henter Brød og ser kønne ud. Jeg vil ikke sige, at jeg ikke kan lide Maagerne, men jeg har dem mistænkt for at være nogle daarlige Fugle. En Gang, da vi var plagede af Oldenborrer og Larver her i Danmark, havde vi stor Fidus til Maagerne, fordi de gaar efter Ploven og piller Larver. Jeg har i mine yngre Aar skuddt nogle Maager, der gik og pillede op, men jeg har aldrig fundet en Oldenborrelarve i dem, jeg har ikke fundet noget som helst andet end store, fede Regnorme i Kroen paa dem. Naar Maagen efter Skuddet falder ned, brækker den op et helt Knytte Regnorme. Det kan være, fordi der ikke er Larver i den Mark, for hvis der er det, tager den ogsaa dem. Men hvis det er rigtigt, hvad Darwin siger, at al Muldjord skabes ved at gaa igennem Regnormens Fordøjelseskanal, og at det er Regnormeekskremerer, som den skyder op, der laver Overfladen paa Jorden — hvis det er rigtigt, og jeg tvivler ikke derom —, kan jeg ikke forstaa, at den samme Maage kan være en for Landboerne saare nyttig Fugl. Naar man har faaet Bugt med Oldenborrelarven, tror jeg det afgørende var disse Sogneindsamlinger og den høje Pris pr. Tønde, der indbragte Koner og Børn en for den Tid høj Dagløn for at samle Oldenborrelarver. Jeg tror derimod ikke, det var Maagerne. Den eneste Gang, jeg har været ovre i Hee, har jeg set, at det var ikke et Tusind, men mange Tusinder af Maager, der opholdt sig nede i de halvvejs oversvømmede Egne ved Fjorden — saadanne halvvaade Græsmarker er der mange af —, men lige saa snart der kom en Plov frem oppe paa Marken, var hele Postyret deroppe. Efter hvad jeg kunde se paa Jordens Kvalitet derovre, er der ikke flere Regnorme i den Jord, end at man godt kunde lade Bonden beholde sine Regnorme og henvise Maagerne til at tage Sild. Ude paa Saltholmen ligger Maagerederne saa tæt, at der tages Maageæg i Tusindvis, men i den sydlige Ende af Saltholmen, ved Koklapperne, træffer De ikke en eneste Fugleunge af vilde Fugle, Strandskade, Rødben og alle de andre Fugle. Og hvorfor?

Fordi de bliver spist af Maagerne. Over hele Saltholmen kan man i den Tid, hvor der er smaa Fugleunger, se Maagerne svæve ganske sagte i en Højde af faa Alen over Grønsværet og søge hver Tue, hver Græstot efter, og er der en Unge, gaar den i Maagen. Jeg holder mere af vore Vadefugle og Strandfugle og vil hellere undvære Maagerne, selv om jeg skal undvære at se dem — hvad jeg har set — garnere hele Thorvaldsens Museum, saa det lignede et grønlandsk Fuglefjæld. Det ser kønt ud, men det er ikke saa godt at se som de smaa Strandfugle. Jeg vil ikke gøre mig til Dommer over Maagerne, det vil jeg overlade til Folk, der er mere sagkyndige end jeg og har haft Lejlighed til at sprætte Maven op paa tilstrækkelig mange Eksemplarer til at kunne danne sig et Billede af, hvad de er værd indvendig. Jeg vil henstille, at vi har dem i Erindring, at vi sørger for ikke at faa flere Maager, end vi har, og at vi driver dem bort fra mange af de Steder, som de nu har taget i Besiddelse paa Øer og Holme, som, naar der er Maager, er fuldstændig fri for alle andre Fugle, for de kan ikke være sammen med Maagerne.

Det samme gælder til Dels Blishøns. Blishønsene er temmelig overflødige; der er ikke noget at spise paa dem, og man kan ikke gøre Jagt paa dem — enten er de borte, eller ogsaa dukker de. Der er ingen Fornøjelse i nogen Retning ved dem, men at de ikke har nogen god Indflydelse paa Bestanden af Graaænder, forekommer mig at være ganske sikkert. Graaænder anser jeg for at være en af vore allerfineste og herligste Fugle, som jeg ønsker alt muligt godt, og maatte vi faa det saaledes, at Jagten hørte op til Nytaar, vilde Graaænder ogsaa kunne brede sig og have gode Dage her i Danmark.

Jeg har omtalt, at jeg ikke sympatiserer med at forbyde Brugen af Vildtsnarer, Limpinde og Doner over hele Linien. Duehøgen f. Eks. og alle Maarer kan man i det store og hele kun fange paa den Maade. En Fugl som Solsorten maa paa en eller anden Maade trænges tilbage i mere passende Omgivelser. Det er en dejlig Fyr, jeg holder meget af den, men den gør faktisk megen Skade, og at henvise til at tage den med Bøsse er ikke meget værd.

Der staar i § 33, at Sakse, Fælder og lignende Redskaber skal være indrettede saaledes, at Dyrene ikke lemlæstes. Det er noget Sludder. Selvfølgelig bliver Dyrene lemlæstet, naar de bliver slaet af